

[Nielsen Mann.]

struktiv Landbrugspolitik burde føres. Mit Parti har ved forskellige Lejligheder stillet Forslag, som efter vor Mening vilde have skabt saadanne Forhold, at bl. a. den Lov, der her foreligger, vilde have været unødvendig. Men jeg tror ikke, den højtærede Formand vil tillade at komme ind paa alt dette, og jeg skal derfor nøjes med at henvisse til de Forslag, som i sin Tid er stillet af mit Parti; og de Anvisninger, som dér er givet.

Lange: Den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Martin Sørensen [Peterslund]) mente, at jeg skulde have udtalt, at det var en Foringelse af Lovforslaget, der var sket i det andet høje Ting, ved at man havde ændret Udtrykket „Foraaret 1940“ til „inden 1. Juni 1940“. Her maa det ærede Medlem have misforstaaet mig, for jeg sagde tværtimod, at jeg betragtede det som en Forbedring af Lovforslaget. Men jeg udtalte, at det var uheldigt, at man saa havde truffet den anden Bestemmelse om at udsætte Udpantningsfristen, fordi det i mange Tilfælde maatte føre til, at der blev to Høstpantebreve for to forskellige Aar paa den samme Ejendom. Det ærede Medlem syntes ikke at ville gaa ind paa den Tanke, at der kan være to Høstpantebreve, men det vil der meget let kunne blive. Landbrugerne vil allerede i Løbet af nogle faa Dage kunne udstede Høstpantebreve og faa Kunstgødning, som de kan udsaa paa deres Jord i December—Januar—Februar Maaneder, i alt Fald December og Januar, hvorved der let kan blive en Række Ejendomme, hvor der findes to Høstpantebreve.

Baade det ærede Medlem og den højtærede Undervisningsminister talte om, at der kunde blive bedre Salgsvilkkaar, og det ærede Medlem sagde, at man kunde forvente højere Priser, og dette nævnte han som en Grund til, at man skulde forlænge Udpantningsfristen. Men det gælder jo ikke for indeværende Aar. Der er jo for Kornet fastsat Maksimalpriser, og den Stigning af 10 Øre pr. Maaned, som er fastsat, vil ikke være tilstrækkelig til at dække de Omkostninger, der løber paa ved en saadan Forlængelse. Dette synes jeg derfor ikke kan anføres som Grundlag for at give en længere Frist.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kred (J. S. Foget) brugte det Udtryk, som den højtærede Formand har paataalt: at jeg havde været uærlig i min Fremgangsmaade. Jeg mener ikke, man med den fjerneste Ret kan

sige, at jeg har været uærlig i min Fremgangsmaade, selvfølgelig ikke. Jeg gaar ud fra, at enhver, der fører denne Forhandling, ogsaa kender Lovforslagets Indhold og derfor har været fuldt klar over, at dette, at Fristen for Udpantningsretten bliver forlænget, ikke betyder, at en Købmand ikke er i Stand til at foretage Udpantning allerede kort efter 1. Oktober. Som det ærede Medlem selv var inde paa, er Forholdet nu engang saaledes mellem Kunder og Købmanden, at Købmanden stiller sig saa imødekommende, han kan, men der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at jo længere denne Frist er, des ringere bliver Pantet. Det, man har Pant i, er den Høst, der findes paa Ejendommen, og den forbruges der noget af hver Dag, der gaar. Naar der har været brugt af denne Høst fra August til 1. December, er det for de fleste Ejendommers Vedkommende allerede en meget væsentlig Del af Høsten, der er borte, og en yderligere Udsættelse vil betyde et yderligere Forbrug af Høsten og en Foringelse af den Sikkerhed, der er gennem Høstpantebrevet.

Naar jeg har fremsat disse Udtalelser, og naar De samvirkende Købmandsforeninger og for øvrigt ogsaa Provinshandelskammeret har gjort opmærksom paa det farlige ved dette, er det ikke, saaledes som det ærede Medlem vil give det Udseende af, Udtryk for Overlegenhed fra Købmændenes Side over for deres Kunder. Man fik det Indtryk, at det ærede Medlem havde Lyst til at sætte Landbrugerne op mod Købmændene. Det tror jeg nu ikke det ærede Medlem faar Held med. Man gør kun opmærksom paa, at denne Bestemmelse, som medfører en Foringelse af Sikkerheden, i hvert Fald kun vil kunne være til Gavn — efter min Mening ikke til virkelig Gavn, men kun til indbildt Gavn — for nogle ganske faa, men da en forøget Risiko ogsaa betyder en forhøjet Pris, vil den for den overvejende Del af Landbrugerne, dem, som i rette Tid efter den gældende Lov har været i Stand til at indfri deres Høstpantebrev, betyde en forhøjet Pris; kun nogle ganske enkelte vil være interesserede i en saadan Udsættelse. At dette vil føre til, at der fremkommer Tab, kan der efter min Mening heller ikke være Tvivl om. Maaske skal disse Tab i første Omgang betales af Købmændene, som har solgt Varerne, men i det lange Løb vil det være hele Landbruget, der kommer til at dække Tabene. Naar De samvirkende Købmandsforeninger og Provinshandelskammeret har gjort Indvendinger, er det derfor ikke Udtryk for nogen som helst Overlegenhed